

Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

Dovolatel uplatňuje jen dovolací důvod podle § 503 čis. 4 cřs. a vytýká právní mylnost názoru odvolacího soudu, že jest nerozhodné, kdy se žalobce dověděl, že se zánětem varlat bývá spojena neplodnost, a že rozhodující jest jen, kdy a zda věděl, že byl stížen kapavkou a zánětem varlat, zejména, zda o tom věděl za sporu o uznání otcovství. Dovolatel dovozuje, že nebylo jeho povinností uplatňovati ve sporu, že přestál nejružnější nemoci a úrazy, nevěděl-li tehdy, že s kapavkou a zánětem varlat je spojena a vzniká velmi často neschopnost k oplození, ježto prý by nemělo vůbec smyslu, aby uplatňoval jen okolnost, že byl stížen kapavkou a zánětem varlat, kdyby současně netvrdil, že tyto nemoci měly u něho skutečně za následek neschopnost k plození. Dovolateli nelze přisvědčiti. Podle § 530 čis. 7 cřs. lze jako důvod obnovy uplatňovati »skutkové okolnosti«, jichž přednesení v dřívějším řízení mohlo by způsobiti pro stranu příznivější rozhodnutí ve věci hlavní. »Skutkovou okolností« bylo v souzeném případě onemocnění žalobcovo kapavkou a zánětem varlat. Dovolatel sám přiznává, že mu tato skutečnost byla známa před koncem ústního jednání, po němž byl vydán rozsudek první stolice ve hlavním sporu, takže podle posledního odstavce § 530 cřs. nemůže již uplatňovati tuto skutkovou okolnost jako důvod obnovy. Nezáleží na tom, zda byl či nebyl dovolateli tehdy znám dosah této skutkové okolnosti a její význam pro rozhodnutí sporu o uznání otcovství. Byloť podle § 178 cřs. povinností dovolatele, žalovaného ve sporu C 227/28 o uznání otcovství a placení výživného, aby ve sporu tom vznesl všechny své námitky proti žalobnímu nároku. Bylo proto na něm, aby se obeznámil i s dosahem a významem okolností tehdy mu známých a aby se snažil okolností těch použiti k obraně proti žalobnímu nároku. Opomenul-li vyvinouti ve hlavním sporu tuto procesní činnost, nemůže to doháněti žalobou o obnovu.

Čís. 13435.

Konání roku v neferiálních sporech o soudních prázdninách není zmatečností podle § 477 čis. 4 c. ř. s. Jde jen o porušení předpisu, upravujícího řízení, jež bylo zhojeno tím, že nebyla učiněna výtka podle § 196 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1934, Rv I 241/34.)

Žaloba o nepřipustnost exekuce byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

S hlediska právního odvolací soud nepochybil, vysloviv, že konání roku v neferiálních sporech o soudních prázdninách není zmatečností podle § 477 čis. 4 c. ř. s., neboť předpis § 223 c. ř. s., nedává stranám

právo, by obsílky k soudu nechaly nepovšimnutými. Nedostavil-li se žalobce, ač byl obeslán k výsledku stran, nemůže si stěžovati, že mu byla odňata možnost, před soudem projednávat. Šlo jen o porušení předpisu, jímž jest řízení upraveno, a bylo tudíž povinností právního zástupce dovolatelů, by při roku ze dne 23. srpna 1933 vznesl výtku podle § 196 c. ř. s. Nestalo-li se tak, nelze tomu odporovati v odvolání, tím méně v dovolání.

Čís. 13436.

Záruka za zaplacení účtů za zboží vztahuje se i na účty za zboží, jež dohodou kupitele s prodátelem bylo dodáno na místě původně dodaného vadného zboží.

Rukojmí, převzavší plné ručení za zaplacení účtů za zboží, ručí i za úroky a útraty.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1934, Rv I 573/34.)

Žalovaní se zavázali, že, neobdrží-li žalující firma zaplacení od zákazníků, jimž dodá zboží k příkazu žalovaných, zaplatí žalobkyni sami nejen dodané zboží, nýbrž i všechny úroky a útraty. Žalobě, již se domáhala žalobkyně na žalovaných zaplacení z důvodu tohoto jejich ručení, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

Mylným jest názor dovolatelů, že rukojemství bylo nepřipustným způsobem rozšířeno na nové obchody, na nichž žalovaní neměli účasti. Nešlo tu podle zjištění nižších soudů o nové obchody, nýbrž jen o vypořádání výtky vadnosti zboží a tedy případných nároků kupitelových ze správy dohodou s prodátelem a nedošlo ke zrušení původní kupní smlouvy, jež zachována byla tím, že na místě původně dodaných pneumatik dodány byly jiné. Kupitel tedy nepoužil práva podle § 932 obč. zák. žádati za zrušení smlouvy, nýbrž spokojil se s tím, že mu dodány byly jiné pneumatiky. Odvolací soud právem uznal, že se ručení žalovaných vztahovalo i na útraty spojené s dobýváním dlužné pohledávky na Marii K-ové. Znění záručního prohlášení při výkladu odpovídajícím zvyklostem poctivého obchodu (§ 914 obč. zák.) nezanechává žádných pochybností o tom, že se ručení vztahovati mělo na veškeré útraty spojené s vydobýváním pohledávky vůbec, neboť žalovaní převzali podle prohlášení ze dne 11. července 1930 plné ručení za zaplacení účtů za zboží, které bylo z jejich příkazu zákazníkům dodáno, tudíž i za úroky a útraty. Přistoupila-li k dluhu vlastního kupitele ještě Marie K-ová jako spoludlužnice, šlo i tu o dluh z dodávky zboží, za který žalovaní ručili. Smysl smlouvy mezi stranami mohl býti jen ten, že žalující firma měla zárukou žalovaných býti kryta tak, že ji nestíhaly žádné útraty s vymáháním pohledávky spojené.